

A tanítószág feladata

Kun Béla elvtárs előadása — „A szellemi vezetésre az hivatott, aki a proletárság osztálytudatának leghivatottabb képviselője“

Kun Béla elvtárs ma előadást tartott a Gólyavárban a budapesti tanítóknak. A tanítóelvtársak ki fognak menni a vidékre, ahová még nem jutott el a kommunizmus világító fáklyája, hogy elvigyék magukkal a fővárosból a szocialista gondolkodás osztálytudatosító hatalmát, az ipari proletariátus öntudatos cselekvőkészségét és forradalmi erejét belevigyék a vidék földműves munkásainak még teljesen meg nem szilárdult soraiba.

Nagy és fontos feladat az, ami a tanítóelvtársak előtt áll. Fel kell világosítaniok elsősorban a vidék tanítószágát a proletariátus világmegváltó hivatásáról, a proletárdiktaturának, a kommunizmus társadalmi rendjébe átvezető szükségképeni átmenetnek jelentőségéről és céljáról, meg kell nevelniök vidéki társaikat arra a nagy munkára, ami a tanítókra vár: forradalmasítani a tömegeket.

A szellemi munkára és a szellemi vezetésre az hivatott, aki a legklasszikusabb kifejezője a proletariátus osztályöntudatának, — mondotta Kun Béla elvtárs a tanítóknak. — Akik mesterségesen ellentéteket szítanak a fizikai és szellemi munkások közt, azok farizeusok!

A tanítóelvtársak felvilágosító munkájuk lelkiismeretes elvég-

zésével hitet kell tegyenek proletárosztályöntudatukról és ez a cselekedetük lesz a méltó válasz a farizeusok szemforgató mesterkedéseire. A falun nincsenek megfelelő képviselői, világosan látó exponensei a proletáröntudatnak, a legelső feladat tehát, hogy a falusi tanítókat, akik eddig klerikális és nacionalista szellemben működtek, megfelelő felvilágosítással a kommunizmus szolgálatába állítsuk és rajtuk keresztül a földműves-proletariátus soraiba is bevigyük azt a forradalmi osztályöntudatot, amely eddig

csak az ipari munkásságban volt megtalálható. Ez a tanítószág feladata és ezért oly, nagyjelentőségű munkájuk.

Kun Béla elvtárs a következőket mondta:

— A proletárdiktatura óriási nagy funkcióváltozást jelent az ember életében. Jelenti az átmenetet az osztálytársadalomból az osztálymentes társadalomba. Jelenti az emberiségnek valóssággá válását a proletárdiktatura intézményes munkája útján. Azok tehát, akik a humanizmus szempontjából kifogásolják a proletárdiktaturát, mint erőszakos intézményt, és elhallgatják a burzsoadiktaturát, amely bármely név alatt, szintén erőszakos intézmény volt, azok a humanizmus nevében az emberségesség és emberiség ellen emelnek szót, annál inkább farizeus módon, mert a proletárdiktatura elvezet az emberiség intézményesítéséhez és megvalósításához. A proletárdiktatura felszabadulása az emberiségnek az eldologiasodás, a gépszerű munka rendszere alól.

— A szellemi munkának anyagi értékelése és a szellemi vezetésnek, e két fogalomnak összetévesztése, ezeknek összekombinálása, illetve összekompromittálása ad a legtöbb félreértésre okot a szellemi munkások különböző rétegeiben. A szellemi munka gazdasági értékelésére megvannak a marxizmusnak a maga egyszerű tételei. Marx a Kapitalban azt mondja, hogy a kvalifikált munka: összetett egyszerű munka. Több egyszerű munkának rétegződéséből épül föl a szellemi, illetve kvalifikált munka. Tehát — mondja Marx — ennek értékelése után mindig a társadalmi öntudat mögött játszódik le, hogy hány egyszerű rétegből áll elő a szellemi munka, a kvalifikált munka.

ellemi vezetés eddig sem volt más, mint a proletariátus osztálytudata, és most már a proletariátus osztálytudata és ennek klasszikus kifejezői leguene a vezetésre hivatottak. Nem egy bizonyos kvalifikáció, amely valakit a vezetésre képessé tesz, hanem az a speciális kvalifikáció, hogy valaki a proletariátus vezetésére képes. De maga a vezetés nem egyéni, hanem a proletariátus kollektív osztálytudata.

Azok a bizonyos, tegnapelőtt lett szocialisták, akik a különböző szervezetekben igyekeznek elhárítani az egyenlenség magvát, a szellemi munka privilégiumára törekcszenek. Pedig a szellemi és fizikai munka között nincs olyan szöges, egymást kizáró ellentét. A parasztagdának több ismeretre van szüksége, mint annak, aki egész nap gépir. Az ellentéteket, elvtársaim, a szociális nevelés munkája fogja megszüntetni. Le kell rombolni azt a privilégiumot, amely a szellemi és fizikai munka között összeütközést, ellentétet kelthet, és el kell érnünk azt, hogy a proletariátus: a szellemi, ugynevezett fejmunrás és a fizikai munrás egységes osztályi képezzenek. A szellemi munka privilégizált munka volt még akkor is, ha oly rosszul fizették, mint a tanítókat, mert bizonyos tekintélye volt, ha nem is túlságosan nagy. A tanítók bizonyos privilégiumokat élveztek, mert urak voltak. Ennek a privilégiumnak megszüntetése, a melynek eredete hosszú időre nyúlik vissza az ember ősi társadalmára és a papok munkájára, ennek megszüntetése éppen a proletariátus diktatúrával kezdődik, amely igen soknak nem lesz kellemes, és ez kezdi kiélezni nálunk, Magyarországon az ellentéteket.

— A szellemi vezetés nem lehet egy külön résznek feladata, a szellemi vezetésre az hivatott, aki a

proletárság osztálytudatának legklasszikusabb kifejezője. Csak ezek járészhatnak különböző helyeken vezetészerepet. Ma a fizikai munkások a legklasszikusabb kifejezői a proletariátus osztálytudatának. — (Élénk helyeslés és taps.) Ez egészen természetes is, hiszen nem is volt eddig annak a szellemi munkásnak módja arra az osztálytudatra szert tennie, mert a tanítótság, ha felvilágosodott, ha progresszív irányban tanult és tanított is, ha némi szociális képzettségre is tett szert, nem válhatott az osztálytudatnak klasszikus kifejezőjévé.

Az igyekezet tehát minden szellemi munkás részéről az legyen, hogy minél klasszikusabb kifejezőjévé, minél teljesebb kifejezőjévé válják ennek az osztálytudatnak, minél áldozatkészebb, minél harcosab tagja legyen a proletariátusnak és — ezzel egy gyakorlati szempont-ra utalok — soha arra ne törekedjék, hogy feletteállónak lássák, hanem mindig arra törekedjék, hogy magunk közül valónak tekintsék a munkáját. (Élénk helyeslés és taps) Ezt Önök, mint tanítók, legjobban tudják megértetni.

— Önök, akik vállalkoztak arra, hogy a proletariátus diktatúráját, a proletárság fölszabadítását, a szocializmus felépítését, logikai uton és gyakorlati uton való tanítással és tanulással fogják terjeszteni, ezt a propagandát elsősorban a falura teriesszék ki, mert a falu fontos ma nekünk, ott, ahol a proletariátus osztálytudatnak — saines — nemcsak hogy klasszikus képviselői nincsenek, de még valamennyire világos kifejezői sem. A tanítótságnak tehát csakugyan elsősorban szerepe van itt, ezeken a helyeken.

ahol nincsen osztálytudatos ipari munkásság a parasztság között.

Az Önök feladata tehát e tekintetben elsősorban az, hogy vidéki tanítókollegáikra halva, azokkal elsajálíttassák ezt a proletariátus osztálytudatot és ha nem lesznek is klasszikus képviselői, de legalább világos kifejezői legyenek ennek. Ez a pesti tanítótság feladata, ez a pesti tanítótság munkája.

— Elvtársaim! Én itt arra akarom kérni Önöket hogy mindenkor kapcsolódjanak bele és mindenkor kapcsolják be kartársaikat és kollegáikat is ebbe a proletariátus osztálytudatba, amely — ismétlem — egneseggedüli kollektív szellemi vezetője ennek a hatalmas, nagy küzdelemnek, amely átvezeti az emberiséget ezzel a hatalmas nagy ugrással a szükségszerűség birodalmából, a szolgaság birodalmából a szabadság országába. (Élénk éljenzés és taps.)

Kun Béla elvtárs után Hajdu Árpád elvtárs, a földművelésügyi népbiztoság kiküldöttje tartotta meg előadását a tanítótság részére, hogy tájékoztató fölvilágosítást nyújtson a Tanácskormány jelenleg kövefett és a jövőben követendő gazdasági politikájára nézve. Vázolta azokat a gazdasági berendezéseket, amelyek a minden birtok-

testre kiterjedő kollektív termelést célozzák s végül fölhevítta a propagandára induló elvtársakat. hasznának a földmivesproletárok között oda, hogy *mind hatékonyabbá tegyék a termelést*, mert boldogulásukat csak a kommunista rendről várhatják. *Egy visszatérő, elnyomó rendszerben a földmivesproletár lenne az, aki a terhek legnagyobb részét viselné.*